

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita B. Monegvndis Conivgatæ, ex ea quæ est per Gregorium Turonensem
Lib. de vita Patrum Cap. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

In eculeo suspenduntur, fustibus ceduntur, & latera aduruntur.

Lucina insignis matrona martyres ad constantiam hortatur.

Ceduntur scorpionibus.

Plectuntur capite.

Vide Notat. C. Baro. In Martyro: Roma. 2. Iulij. S. Monegundis patria.

suspendi, & neruis attrahi, fustibusq; mactari, ac postremò flammis ad latera eorum admotis aduri iussit.

Intererat supplicijs matrona quædam nobilissima Lucina nomine; quæ, vt erat eximia pietate, & fortitudine, martyres in medijs tormentis constitutos ad constantiam hortabatur; prorsus vt virilis animi foeminæ verbis roborati, illata supplicia irriderent. At verò Paulinus eam ignominiam non ferens, suspensos in eculeo scorpionibus lacerari iussit. Sed mox, dum mente voceq; in martyres sequeret, hoc suæ crudelitatis à Deo præmium tulit, vt altero orbatus oculo, vix præ dolore mentis compos, tertiū post diem à dæmone arreptus expiraret. Martyres verò in Mamertini custodiam ab eculeo reducti, à Lucina matrona benignè aliquādiu habitati sunt; donec Pompinius paternæ mortis ultor fœuissimus, Cæsarium vrbis Præfectum compulit, vt mortis in eos sententiam dictaret. Igitur eiecti è custodia, & vrbis extra muros ducti, via Aurelia capite cæsi sunt. Trunca eorum corpora canibus deuorāda relicta, à sanctissima matrona Lucina collecta & preciosis aromatibus condita, in prædio eius sepulta sunt, Nonas Iulias; vbi præclara omnibus eorum opem implorantibus à Deo præstantur beneficia.

VITA B. MONEGVNDIS CONIVGATA, ex ea quæ est per Gregorium Turonensem Lib. de vita Patrum Cap. 19.

BEATISSIMA Monegundis, Carnotena ciuitate oriunda, matrimonio magna parentum volūtate ac studio copulata, duas eximia

eximia pulchritudine filias obtinuerat; quas im-
 menso admodum amore prosequeretur. Cum-
 que immodico delibuta gaudio, futurorum igna-
 ra, in summa securitate degeret, vno tempore,
 ambabus orbata, gaudium omne in luctum adeo
 acerbum conuertit, vt nullis amicorum moni-
 tis, nullis blanditijs, nullis rationibus immodi-
 co moerore vel ad tempus auocari posset. Tan-
 dem verò cum assiduis fletibus ad satietatē diu
 multumque indulgisset, seipsam exemplo B.
 Iob solari cœpit: ne grauiorem diuini numi-
 nis iracundiam in se prouocaret. Imò verò vt
 deinceps terrenorum gaudiorum oblita, quæ
 re ipsa diuturna non esse cognouerat, ab vno
 Deo & Christo Iesu tota pēderet, inq; eo dulcis-
 sima contēplatione assiduo cōquiesceret, exuta
 veste lugubri, angustā sibi cellulam cōstruxit, in
 qua gratissimam Deo seruitutem, ancilla vnica
 quotidianum in ministeriū assumpta, offerebat.

Porro famula victus eius asperitate paulò
 post deterrita clam fugā iniit, Dominamq; die-
 bus quinq; cibo omni potuq; destitutā reliquit:
 Illa, quanquam asperis in rebus, persistit tamē
 in precibus, ac facilè diram famē cœlestium re-
 rum meditatione pepulit. Sexto verò die pro-
 tensis ad cælum manibus orationē fudit, vt qui
 manna populo esurienti de cælo, lymphasque
 sitienti produxit è saxo; ipse quoq; alimentum,
 quo parumper fessum corpusculum confortaretur,
 dignaretur indulgere. Protinusq; ad eius o-
 rationem nix de cælo decidua humum operuit.
 Quam illa cum gratiarum actione, educ̄ta per
 fenestram manu, collegit: qua in aquam soluta
 & farinæ mixta panem solitum formauit.

Habe-

*S. Monegun-
dis vno tem-
pore duabus
filiabus, quas
impensè a-
mabat, pri-
uatur.
Iob. 1.*

*Artissime
se includit.*

*Exodi 16.
Num. 20.*

*Calit̄s acci-
pit aquas.*

Habebat hortum cellulæ suæ contiguum : in quem prodire solitam mulier quædã ex vicino tecto importunè prospexit, curiosus exploratura quid pia Christi famula rerum gereret. Sed mox lumine oculorum priuata, cognouit reatum suum, supplexq; accurès orationis eius remedia postulauit. Tum Monegundis grauius sanè afflicta, quòd foeminam utroque orbam lumine cernebat, confestim se humi deiecit, factaque oratione signum Crucis expressit, & clausa lumina ilicò reformauit. Nec multo post eadè virtute obstructas alterius viri aures aperuit reparauitque.

*Cecã sanat.
Itẽ surdum.*

His signis inter suos glorificata, nè vanæ gloriæ lapsum incurreret, S. Martini antistitis basilicam, relicto coniuge, totaque familia, exijt, qui locus nequaquam ab eius virtute diu fuit inglorius. Ibi namque (obtenta demùm plenaria à coniuge licentia) in summa vitæ asperitate degens, morbosos varios, opis eius implorandæ ergò accurrentes, oratione & Crucis signo sanauit. Neq; modò corporeas ægrotudines, sed animarum etiam pestes multò accuratius fugabat: & virgines non paucas ad eadè vitæ societatem clarissimis virtutibus pertraxit.

*Alia eius
miracula.*

Cùm autem tempus instaret, quo ad patriam cælestem à Deo vocabatur, sociæ virgines graui mœrore cõflictatæ, assiduo lachrymarum imbrefratum eius rigabant. Aliæ orbitatè suã solitudinemq; deplorabãt, alię præclarã illã virtutè, qua tã multis, calamitosi cõsulebat, extinguendam ingemiscebãt; rogabãtq;, vt antè discessum oleũ salemq; benedicere dignaretur, quibus cõsuetam miseris quibusq; corporis animiq; medici-

*Obitus S.
Monegundis.*

dicinam exhiberēt. Tunc illa, oleo ac fale benedicto, eoq; eis tradito, animam in manus Creatoris suauissimè efflauit. Post obitum verò de memorata benedictione multi incolumitatis beneficia perceperunt: prorsus vt miraculorum operatio multò quàm antè clarius fulgeret.

Claret miraculis post mortem.

VITA S. SVVITHVNI, EPISCOPI *Vide Notat.*

VVintoniensis, ex ea qua est per Gotzelinum C. Baro. In Morinen. Excessit ex humanis anno Christi not. Martyro: Roma.

862.

Itē Ioan. Me lanū in Ann. Marty. Vsuardi.

GLORIOSO rege Anglorū Egberto regnante, qui regi Kinegilpho, ab idolatria per beatū Birinum conuerso, octauus in regni administratione successit, beatus Suuithunus pater & pastor in Ecclesia Dei futurus, cursus sui in stadio mūdi huius exigēdi accepit exordiū. Annis verò puerilib. pia simplicitate trāfactis, iugo Dominicæ seruitutis suis ipse humeris alacriter imposito, tandē sub Helinstano VVintano Episcopo ad sacerdotij honorē prouectus est. Eam dignitatē cū multis virtutib⁹ sanctissima indole dignis adornaret, fama eius celebri vulgata sermone ad regis aures peruenit; qui accersito & inter præcipuos amicos numerato, filiū ei suū * Adulphū liberalibus disciplinis erudiendū, & sanctis moribus imbuendū tradidit: quē postea Subdiaconū ordinauit. Attamen patre eius sine hærede ex hac vita decedente, vxore ducta, Leone Pontifice sacrum vinculū soluente, regni gubernacula suscepit.

2. Iulij.

Fit sacerdos sub Helinstano Episcopo VVintano.

** Alidulphum.*

S. Swithunus Helinstano in episcopatu succedit.

Defuncto verò Helinstano antistite, omnium votis Suuithunus electus est; cuius precibus & exhor-

exhor-